

LIBRIS

We know
books

ÎN TIMP CE AȘTEPT, MAI CÂNT

REGHINA DUMA

smrt
PUBLISHING

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DUMA, REGHINA RODICA

În timp ce aștept, mai cânt / Reghina Duma. -
București : Smart Publishing, 2026

ISBN 978-606-068-082-6

821.135.1

Copyright © 2026 Reghina Duma
Toate drepturile rezervate.
Copyright © 2026 Smart Publishing

ISBN 978-606-068-082-6

București, 2026

Cuprins

Cuvinte de recunoștință / 11
Testamentul de pe vatră / 19
Copilărie / 21
Vreau să stau din nou pe stâncă / 22
Ce lung e drumul / 23
Tresar în noapte / 24
Te chem în rugăciune / 25
În alergarea mea / 26
Mi-e dor / 27
La locul meu de strajă / 28
Când ai poruncit / 29
Intră în inima mea / 31
Cuprinde-mă / 32
Erau doar dimineți senine / 33
Azi vin la altar / 34
Mielușelule rănit (prietenei mele) / 35
Ce rod vei duce-n veșnicii / 36
Rămân cu tine pe cărare / 37
Cine-i ca el / 38
Vine Domnul / 39
Mai treci și astăzi prin casa mea / 40
O, Domnul meu cel mare / 41

Chiar dacă noaptea se destramă / 42
 Am auzit odată / 43
 Sunt păcătos / 45
 Pe malul lumii / 47
 Am așteptat știința lumii să mă învețe / 48
 Astăzi vin să-mi cer iertare / 50
 Aprindeți-vă, cuptoare! / 51
 Un păcătos am fost și eu / 53
 Îmi pusesem nădejdea în el / 54
 Ce bun este Domnul meu / 55
 Mi-s triste zilele și nopțile toate / 56
 Nu mi-e zadarnică așteptarea / 57
 Eu nu am nimic cu ce să mă prezint / 58
 Gândindu-mă la țara mea de sus / 59
 Așa cum se cuvine unor sfinți / 61
 Se zguduie lumea din temelie / 63
 Cânt ALELUIA / 65
 De n-ar fi fost Domnul de partea mea / 66
 Vino, Doamne Isuse! / 67
 Te voi înălța / 68
 Bucurați-vă întotdeauna! / 69
 Ți-am clădit un tron de slavă / 70
 Ce mult te iubesc, Isuse / 71
 Iată ce zice Domnul / 72
 Te laud, Domnul meu / 73
 Pentru că v-am iubit așa de mult / 74
 Am fost răstignit față de lume / 76
 Planetele, galaxiile / 78
 Când deznădejdea este mare / 79
 Doamne, fă din a mea casă / 80
 Eu strig / 81

N-am știut să te-aștept în grădina Eden / 82
 Îți aduc viața mea în dar / 83
 Lucrează iar cu semne și minuni / 85
 Mă simt ca un venetic în pustie / 87
 Unde să mă duc oare / 89
 De Paște / 90
 Nădăjduiesc în Domnul / 91
 Atâtea gânduri vă frământă / 92
 Nu-i nimeni să strige / 94
 Aș vrea, Isuse / 95
 Haideți cu toți la luptă / 96
 De două mii de ani / 97
 Dă-mi din dragostea ta / 98
 Doar cine rămâne în dragoste / 99
 Îți mulțumesc, Isuse / 100
 Vino, Doamne! / 102
 Mielușelule rănit / 103
 M-ai chemat / 104
 Când nu am putere / 106
 Oprește-mă / 107
 A trecut furtuna / 108
 Mielul de Paște / 109
 Tu ce ai face? / 111
 O, Via Mea / 113
 De vorbă cu Isus / 115
 Iubitului meu / 116
 Unde sunt frații voștri? / 118
 Ce lung e drumul / 120
 Te chem / 121
 Dacă tu nu mergi, nu merg singur / 123
 Scrisoare pentru tine / 124

Trezește-te, Doamne / 125
 Întuneric / 126
 Ruga / 127
 Mai este mult? / 128
 Mamei / 129
 Fără Hristos / 131
 I-am spus inimii / 132
 Iubirea care atinge cerul / 133
 Copilului / 134
 Ruga / 136
 Nu-i vinovat doar Iuda / 138
 Sorbind iubirea / 139
 Te-ai întrebat / 140
 Voi pleca curând acasă / 141
 Prinzând aripi / 142
 Încotro, vară / 143
 Cu palmele ninse / 144
 De ziua ta / 146
 Visând / 147
 Îmbracă-mă / 149
 Noi fără noi / 150
 Căutându-mi locul / 151
 Dor / 152
 Tot ei / 153
 Plecăciune pădurilor / 154
 Știu un drum / 156
 Aștept cântând / 157
 Ce înseamnă oare? / 158
 În timp ce aștept / 159
 E un râu ale cărui izvoare / 160
 Dacă și dorul ar fi o floare / 161

Cu inimă îngenuncheată / 163
 Șterge-ți lacrima, iubito / 165
 Mi-ai promis că vii, Isuse / 166
 Hadasa / 167
 Ce splendori nemărginite poartă zorii / 168
 Și tâmpilele mi-au amorțit / 169
 Se duc în goană anii / 170
 Ce sunt / 171
 Unde ești, încotro fugi? / 172
 Ruga fără filtru / 174
 Unde-i robul / 176
 Ești doar un biet străin / 178
 Pustiu / 180

Testamentul de pe vatră

Nu iau nimic cu mine, e al vostru tot ce-am strâns.
Florile din grădina bunei și menta de pe lunci.
A... și ulciorul de la străbunicul e tot în pod.
N-au mai venit colindătorii, parcă nu-s sărbători!

Pe prispă, sunt vreascuri uscate
Să nu răbdați de frig de mai veniți pe-aici.
De n-or mai fi plăcinte în cămară
Să mă iertați... c-am obosit de ierni.

Să dezlegați câinele din grădină!
Spuneți-i să mai vină pe la vie.
Să treacă pe cărarea cea îngustă
S-ajungă repede, poate-o vrea să rămână.

Și când or trece poamele uscate,
Suiți coșul de plop în pod
Am pus și cheia-n șură sub covată
Dacă la anul pomii-or mai da rod...

Pe la bunici mai treceți câteodată
Că nu mai au nevoie de nimic
Au strâns mărunți și-așteaptă să-i împartă
Și la nepoții pe care nu-i cunosc.

Să nu-mi aduceți flori că se usucă
Nici haine. Cin-le-o mai purta?
Aduceți-mi un ceas nepoții
Să-i mai văd râzând... să-i pot îmbrățișa!

Copilărie

Nu te grăbi să pleci, copilărie!
Căci timp prea mult nu am avut să-ți spun,
Că-n traistă am multe povești nescrise
Și toamne prin acrylice dormind.

Nu vrei să mai rămâi o noapte?
N-ai timp? De ce te tot grăbești?
S-au cuibărit și câmpurile-n brațe.
Și te așteaptă să mai feciorești.

Nu te grăbi să pleci, copilărie...
Cu gene-mpădurite de descânt
Cu apusurile-mbujorate,
Mai stai o zi... o noapte... un cuvânt!

Mai toarnă-mi primăveri pe buze
Și-n dimineți ploioase cântă-mi iar
Pune-mi în palme fluturi, buburuze
Să le păstrez în traista-mi de hoinar.

Nu te ascunde iar copilărie,
Ce crezi c-o să câștigi din fuga ta?
Am obosit să tot fug după tine!
Copilărie... heei, copilărie...

Vreau să stau din nou pe stâncă

Vreau să stau din nou pe stâncă
Să beau din al Tău izvor
Să-mi răspunzi când Te strig, Tată,
Și să nu-mi mai fie dor.

Vreau să ud cu cerul palma
Care-odată m-a rănit
Să îmbrățișez în șoaptă
Noaptea care n-a venit!

Să văd cum apa curge iară,
Și cum din nou țâșnesc cântări
Să nască-n mine-o primăvară
Cu flori, iubire și iertări.

Vreau să stau din nou pe stâncă,
Să-mi sprijin dorul, să-l ascult
Să-mi leg de veșnicie vina
Să pot iubi, să știu s-ascult.

Ce lung e drumul

Ce lung e drumul și alunecos
Se plâng creștinii-n alergarea lor,
Puțini aleargă, cei mai mulți cad jos
Uitând că-n frunte-i Domnul Domnilor

Dar eu nădăjduiesc cu viața mea
Să biruiesc când ploii vor năvăli.
Nimic din drum nu m-ar putea opri
Căci mă încred în Stânca mea!
Și, când Îl voi striga, El va veni
Și ploaie și furtuni El va opri
Doar un cuvânt când Domnul va rosti
Orice dezlănțuire va amuți!

Se tem de frig, de foamete și foc.
De înălțimi, de adâncimi, de tot...
Și vești și semne-i tulbură pe loc
Uitând promisiunea Domnului.

Se plâng creștinii că armura-i grea
Și armele-s prea grele de-a lupta.
Căci sunt dușmani prea mulți în jurul lor
Uitând că-n frunte-i Domnul Domnilor!

Tresar în noapte

Tresar în noapte
Se-aud din cer șoapte
Ce zarvă e-n jurul meu!
Mii de oști își iau zborul
Se deschide zăvorul
Tresar. Oare-I Mirele meu??!

Mi-a promis că vine iubitul meu
Tresar la orice zgomot crezând că-i El
Inundă cerul mireasma Lui,
Alerg în noapte să mă conving.
Ah... unde-i? Eu nu-L văd și-L strig: „Emanueeeeeeeel!”.

Zadarnic aștepți
Spun azi cei înțelepți,
Risipind atâtea nopți.
De milenii se-aude venind al tău Mire
Dar, iată! Unde-i Mirele tău?

Tresar în noapte,
Se-aud din nou șoapte
Ce zarvă e-n jurul meu
Ceru-i plin de-osanale
Se aude-o cântare....
E ...El... e chiar Mirele meu!
Emanueeeeeeeeeeeel!

(4 decembrie 1998)

Te chem în rugăciune

Te chem în rugăciune, Domn ceresc,
Ca și orfanul-mamă Te doresc
Te rog, semnează-mi astăzi cererea
Atinge cu iubirea-Ți casa mea!

Căci eu Te chem, Te strig mereu, Isuse,
Întinde-ți, Doamne, toată dragostea
Să curgă râuri de-ape cristaline
Și să-i inunde, Doamne, inima.
Să pot iubi, să pot ierta, să pot răbda!

Te chem și-n strâmtorare să-mi răspunzi
Și în cuptoare-aprinse și-n tristeți.
Te simt tot mai departe, unde ești?
Că-n jurul meu e întuneric, Domnul meu!

Și bâjbâi când sunt singur și mi-e greu.
Și mâna Ta apasă, Domnul meu.
Durerile sunt parcă tot mai mari
M-apropii tot mai mult de Ghetsimani.

Te chem și când furtuna e în toi
Să vii, Isuse, să rămâi cu noi.
Tăcând, mă cercetezi cu foc aprins
Chiar dacă taci, tăcerea Ta e un răspuns.

În alergarea mea

În alergarea mea cu zbucium presărată
Cu norii grei de plumb, ce sufletu-mi-ating
Când miile de piedici cu lacrimi mă adapă
Tresar în noaptea grea și-ncep să strig:

„Dacă Tu nu mergi, eu nu merg singur.
Întoarce-mă din drumul meu oricând
Zădărnicește planurile mele
Chiar dacă-n urma lor rămân plângând!

De nu vrei să rămâi cu mine când sunt singur,
Când urc trudind din greu spre drumul spre Calvar
Când la răscruci rămân, cu planul meu nesigur,
Uimit îndrept privirea mea spre cer

Când însetez mai mult de-a Ta neprihănire,
Când nopțile-s prea lungi și zorii prea târzii
În disperarea mea, cum să nu plâng, Isuse?
Te strig și te aștept mereu să vii!“.

(ianuarie 2001)

Mi-e dor

Mi-e dor!
Mi-e dor de casa părintească cu pridvor,
De rugăciunile fierbinți, pline de har, mi-e dor!
De jurămintele-Ți făcute-naintea tuturor
De setea stâmpărată la izvor mi-e dor!

Mi-e dor!
Să văd ologii cum și-aruncă cârja lor
Sperând să vadă tulburarea apelor.
Cum mamele-și aduc la Tine pruncii lor
De împlinirea prorocilor mi-e dor!

Mi-e dor!
În limbi o mie să vorbim, să Te-adorăm
Cu cetele de îngeri împreună să cântăm.
Și limbi de foc să vadă lumea... să strigăm...
Slăvind Numele-Ți Sfânt de Dumnezeu!
Mi-e dor de cer, mi-e dor de El,
Mi-e sufletul un jar etern
Adorm visând la alt tărâm
În care doru-i pe vecie-nchis!

(ianuarie 2014)